

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE A REPUBLICII MOLDOVA

Prima instanță: Judecătoria Șoldănești (jud. E. Popa)

Instanța de apel: Curtea de Apel Bălți (jud. T. Duca, A. Albu, S. Procopciuc)

Dosarul nr. 2ra-1413/14

ÎN C H E I E R E

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ

30 aprilie 2014

mun. Chișinău

Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție, în componența:

Președintele completului
Judecători

Svetlana Novac
Tatiana Vieru
Oleg Sternioală

examinând chestiunea cu privire la admisibilitatea recursului declarat de Vidrașcu Liuba împotriva deciziei din 03 decembrie 2013 a Curții de Apel Bălți, adoptate în cauza civilă la cererea lui Vidrașcu Liuba împotriva Liceului Teoretic „A. Mateevici”, cu privire la încasarea indemnizației unice în legătură cu reducerea capacității de muncă din cauza bolii profesionale,

a c o n s t a t a t:

1. Prin hotărârea din 02 aprilie 2013 a judecătoriei Șoldănești, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a reclamantei Vidrașcu Liuba împotriva Liceului Teoretic „A. Mateevici”, cu privire la încasarea indemnizației unice în cazul reducerii capacității de muncă în urma bolii profesionale.
2. Prin decizia din 03 decembrie 2013 a Curții de Apel Bălți, a fost respins apelul declarat de Vidrașcu Liuba cu menținerea hotărârii 02 aprilie 2013 a judecătoriei Șoldănești.
3. La data de 28 februarie 2014, recurenta Vidrașcu Liuba a declarat recurs împotriva deciziei din 03 decembrie 2013 a Curții de Apel Bălți, solicitând casarea deciziei din 03 decembrie 2013 a Curții de Apel Bălți și a hotărârii din 02 aprilie 2013 a judecătoriei Șoldănești și pronunțarea unei noi hotărâri prin care să fie dispusă încasarea în folosul său a indemnizației unice în legătură cu reducerea capacității de muncă din cauza bolii profesionale în valoarea de 77388,20 lei.
4. În motivarea recursului s-a indicat că, instanțele judecătorești au încălcat esențial și au aplicat eronat normele de drept material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată. A indicat recurenta că, în sistemul educațional a activat pe parcursul a 32 de ani, în funcția de educatoare și începând cu anul 1983 în funcția de profesor de științe sociale. Activitatea didactică în funcția de profesor de istorie a desfășurat-o pînă la data de 23 august 2012. Pe parcursul activității profesionale a suferit o maladie care, potrivit medicilor specialiști a fost în legătură cauzală

directă cu munca prestată, ca urmare fiind îndreptată spre examinare la Consiliul Republican de boli profesionale. Prin concluzia consultativă a Consiliul Republican de boli profesionale, a fost stabilit diagnosticul de boală profesională „Laringită cronică hipertofică, hemangion al corzii vocale drepte, disfonie – boală profesională conform p. 4.5 a listei bolilor profesionale”. În contextul celor expuse, recurenta a solicitat achitarea îndemnizației unice în legătură cu pierderea a 20% din capacitatea de muncă în urma survenirii bolii profesionale. Instanța de fond și de apel au respins nemotivat cererea de chemare în judecată și apelul declarat, invocând în calitate de argument faptul că gradul de invaliditate pe care îl deține a fost acordat în rezultatul unei boli obișnuite, dar nu ca urmare a bolii profesionale. Astfel, recurenta susține precum că, decizia din 03 decembrie 2013 a Curții de Apel Bălți și hotărârea din 02 aprilie 2013 a judecătorei Șoldănești sunt ilegale și neîntemeiate.

5. De asemenea, recurenta a indicat că instanța de fond și instanța de apel au interpretat eronat normele de drept material, nu au aplicat legea care trebuia să fie aplicată, iar actele de dispoziție emise de acestea sunt ilegale și neîntemeiate.
6. Analizând modul în care recurenta și-a exercitat dreptul la recurs, fără a se expune cu referire la legalitatea deciziei instanței de apel atacate, Colegiul consideră recursul drept inadmisibil din următoarele motive.
7. Potrivit art. 437 alin.(1) lit. f) CPC *„cererea de recurs trebuie să conțină, printre altele, esența și temeiurile recursului, argumentul ilegalității deciziei atacate”*. Totodată, participanții la proces sunt în drept să declare recurs numai în cazul în care invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) sau (4) CPC. Astfel, recursul împotriva deciziilor instanței de apel este o cale de atac de drept, vizînd în exclusivitate legalitatea actului de dispoziție contestat. Colegiul constată că argumentele invocate de recurent în cererea de recurs vizează temeinicia deciziei instanței de apel și a hotărârii instanței de fond și ar putea fi încadrate temeiul prevăzut de art. 386 alin.(1) lit. b) CPC, aplicabil doar procedurii de apel. Asemenea temei nu se regăsește în art. 432 CPC aplicabil recursului.
8. Colegiul reține că, potrivit regulilor din Secțiunea a II-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs. Prin prisma art. 432 alin.(4) CPC, instanța de recurs poate interveni în materia probațiunii doar sub aspect procedural și anume dacă se invocă că instanța de apel a apreciat în mod arbitrar probele, încălcând în mod flagrant regulile de apreciere a probelor stabilite în art. 130 CPC. Din recursul declarat nu rezultă argumentul privind încălcarea flagrantă a regulilor de apreciere a probelor.
9. Cu referire la argumentul recurenteii privind aplicarea eronată de către instanța de apel a normelor de drept material, Colegiul menționează că în cererea de recurs nu se indică prin ce s-a manifestat aplicarea eronată a normelor de drept material și din care circumstanțe aceasta rezultă. Colegiul reține că acest argument al

recurenteii poartă un caracter declarativ, nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

10. Având în vedere cele expuse mai sus, recursul declarat de Vidrașcu Liuba nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4) CPC și, drept urmare, este inadmisibil.
11. În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se recunoaște inadmisibil recursul declarat de Vidrașcu Liuba împotriva deciziei din 03 decembrie 2013 a Curții de Apel Bălți.

Încheierea este irevocabilă din momentul emiterii.

Președinte, judecătorul
Judecătorii

Svetlana Novac

Tatiana Vieru

Oleg Sternioală